

BERICHTEN

BUITENLAND

Groot-Brittannië

Geneesmiddel tegen misdadige seksuele activiteit. — Op een vergadering van de Royal Medico-Psychological Association te Edinburg beschreef Dr. A. J. COOPER de „successful treatment of violent sex offenders” door middel van cyproteron-acetaat, een aan chloormadinon-acetaat (van de mini-pil) verwante stof. Hij heeft vier mannen hiermee behandeld, die naar hem verwezen waren wegens hun overactief seksueel gedrag met geweldpleging. Evenals in Duitsland, waar het middel reeds bij 120 mannen gedurende perioden variërend van 6 tot 57 maanden is toegepast, werd ook hier goed resultaat geboekt in zoverre dat zowel de libido als het erectievermogen en de ejaculatie werden afgeremd. Een groot bezwaar is echter de zeer hoge prijs. (*Med. News Trib.*, 21 mei bl. 10.)

Rabies. — Het Britse Koninkrijk verkeert in de positie dat een infectie minder gemakkelijk van het buitenland kan worden overgebracht. In het bijzonder geldt dit voor rabies: Er is een strenge controle op dieren die worden ingevoerd en deze worden onderworpen aan een langdurige quarantaineperiode. Thans bestaat evenwel de reële mogelijkheid dat de ziekte door mensen wordt geïmporteerd, en wel door vakantiegangers die op het „vasteland” hebben gekampeerd en in die tijd door een infectieus dier zijn gebeten. Dit is te meer een dreigend gevaar, omdat zich in Frankrijk een rabies-epizoötie bij vossen aan het ontwikkelen is, ongetwijfeld door uitbreiding van de ziekte die al enige tijd in Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk, Denemarken en België inheems is geworden onder de vossen. Een editorial in het *British medical Journal* (29 mei bl. 483) bevat een waarschuwing voor het gevaar. In de afgelopen kwarteeuw zijn op zijn minst acht mensen in het land aan rabies overleden, allen buiten Engeland geïnfecteerd (7 door dolle honden). De waarschuwing geldt natuurlijk niet alleen voor Engeland; er zijn talloze Nederlandse kampeerders die in Frankrijk door een dol dier kunnen worden gebeten. De moeilijkheid bij de diagnostiek schuilt o.a. in de lange incubatieperiode. Men zij op zijn hoede bij elke patiënt met een ongewone vorm van encephalitis zonder duidelijke neurologische verschijnselen, en informeer nauwkeurig of hij in de afgelopen twaalf maanden „overseas” (voor ons zou er kunnen staan „in het buitenland”) is geweest en of hij door een dier gebeten is. De virologische diagnostiek bij de nog levende patiënt heeft een nieuwe impuls ondervonden van SCHNEIDER, die bij geïnfecteerde muizen in de cornea het virus kon aantonen met behulp van fluorescentie-antistofkleuring. De proef kost slechts 15 minuten. Uit Mexico wordt een geval gemeld van een met rabies geïnfecteerd kind, bij wie op deze wijze het virus is aangetoond. Maar 60 uur later stierf het kind. Nog steeds is de ziekte voor 100 pct dodelijk.

Verenigde Staten

Brain drain. — Vorig jaar scheen het dat de naar de Verenigde Staten gerichte stroom van buitenlandse academici aan het afnemen was. De laatste, door de National Science Foundation verstrekte cijfers tonen evenwel dat de stroom, althans in het jaar van 30 juni 1969 tot 30 juni 1970, weer onverminderd is doorgestaan en zelfs 30 pct sterker is geworden dan het jaar tevoren. In het fiscale jaar 1970 zijn er 13.337 natuurwetenschapsbeoefenaren en ingenieurs alsmede 3.155 artsen het land binnengekomen. Het meest te lijden van deze brain drain had India, welk land 2.900 ingenieurs

en natuurwetenschapsbeoefenaren alsmede 242 artsen naar de Verenigde Staten zag vertrekken. Tweede slachtoffer is de Filippijnen (1.550 resp. 770). Uit Groot-Brittannië vertrokken 680 ingenieurs, 220 „natural scientists”, 40 „social scientists” en 192 artsen. De grootste categorie wetenschappelijke immigranten wordt gevormd door de ingenieurs, die 70 pct van het totaal uitmaken. (*Nature*, 15 mei bl. 78.)

Miniatuur kunst-pancreas. — Een groep onderzoekers onder leiding van Prof. S. P. BESSMAN, farmacoloog aan de Universiteit van Zuid-Californië, heeft een apparaatje ontworpen dat onmiddellijk reageert op veranderingen van het bloedsuikergehalte. Het vormt een eerste stap in de richting van een implanteerbaar kunstpancreas, want het kan een elektro-chemisch signaal produceren dat leidt tot afgifte van insuline. Volgens BESSMAN zijn diabetes en alle hormonale ziekten cybernetische problemen. Zonder een oplossing daarvan blijft de toediening van insuline bij diabetes onbevredigend, want dit gebeurt niet op het ogenblik van fysiologische behoefte. Om daaraan te kunnen voldoen, heeft men een gevoelig apparaat nodig dat reageert op het biologisch signaal dat normaliter in het lichaam leidt tot afgifte van insuline. Het ontworpen apparaat bezit een standaard zuurstof-elektrode, bedekt met een zilver-, goud-, of platina-bevattende gel, die de oxydatie van glucose katalyseert en tegelijkertijd een elektrisch signaal uitzendt. Bij proeven op bloed, plasma, water en urine heeft het apparaat nauwkeurig de signalen afgegeven met betrekking tot het suikergehalte, dat varieerde van 50 tot 200 mg. (*Med. News Trib.*, 14 mei bl. 1.)

West-Duitsland

Operateur aangeklaagd. — Op de jaarlijkse vergadering van de Göttinger Universitäts Hals Nasen Ohrenklinik op 15 mei jl., waar onze hoofdredacteur Prof. JONGKEES bij tegenwoordig is geweest, is uitvoerig gesproken over een narcose-ongeval dat nogal wat beroering heeft gewekt. Op de polikliniek van een klein ziekenhuis was een kind van tien jaar ter behandeling gekomen wegens een zeer grote retro-auriculaire zwelling, die kennelijk op een acute mastoiditis berustte. Er was geen anesthesist beschikbaar, en aangezien de behandelende oorarts een spoedoperatie aangewezen achtte, verzocht hij een daarin ervaren verpleegster narcose te geven. Bij de operatie werd een perisinuus abces gevonden. Toen dit werd geopend, ontstonden ademhalingsmoeilijkheden, terwijl de hartactie ophield. Door onmiddellijk ingestelde kunstmatige ademhaling en hartmassage, alsmede toediening van infusies en medicamenten door de inmiddels gearriveerde kinderarts, kwamen ademhaling en hartwerking weer op gang, maar intussen hadden de hersenen toch veel geleden dat er zich een decerebratie-toestand had ontwikkeld. De vader van het kind heeft daarop een klacht tegen de behandelend oorarts ingediend, mede op grond van een rapport van een der universitaire anesthesisten, die verklaarde dat nooit een narcose, roes of verdoving mocht worden gegeven door een ander dan een anesthesist. Op de bovengemelde jaarvergadering spraken Prof. HUTSCHENREUTER (anesthesist) en een strafrechtdeskundige, Prof. DEUTSCH. Eerstgenoemde is van mening dat een ervaren keel-neusoorarts zeker gerechtigd is een narcose of roes te geven. Wel is nauwkeurig algemeen onderzoek vooraf noodzakelijk, alsmede voorbehandeling met atropine. In spoedgevallen is ook narcose door een ervaren verpleegster niet te veroordelen, al blijft ook dan de arts verantwoordelijk. Prof. DEUTSCH wees erop dat er geen veroordeling kon volgen als de arts de nodige zorgvuldigheid had betracht. Het moge